

AH SERVET HOCAM!

“Her yere yetişilir,hiçbir yere geç kalınmaz ama çocuğum beni bağışla...” dizeleriyle başlayan Edip Cansever şiiri ile birlikte geliyor aklıma Servet Hoca. Her yere yetişildiği doğrudu ölüme bile geç kalınmıyordu işte. 49 yıllık hayatına binlerce yıllık tarihi sığdıran bir adanmış insanoğlu veriliyordu Servet Somuncuoğlu adı ile.Karacabey,kucak açmaya hazırlanıyordu 6 Ağustos gecesi Servet’ine. Zaman insan uydurması bir kavram demek gelse de dilime şimdilerde Türk Milleti için Servet’ini yitirmiş bir kavram sadece.

Fotoğraf Zeki AKAKÇA

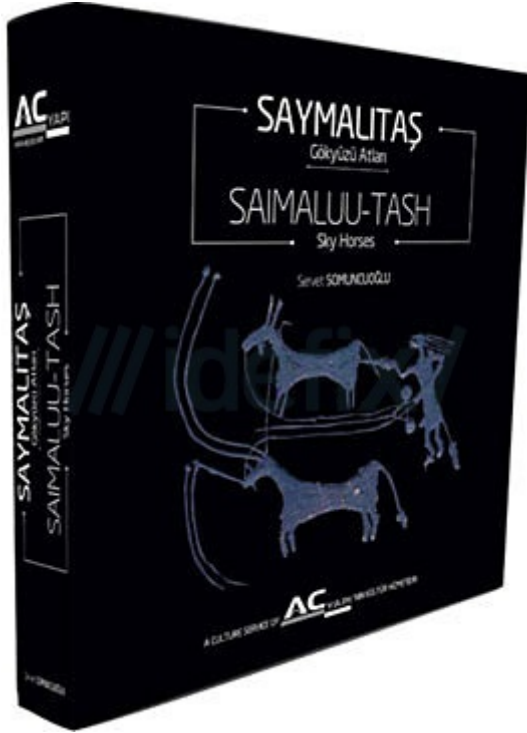
Hayatın dolu dolu yaşanmasından yanaydı. Eser bırakmadan göçüp gitmek ona yakışmazdı. O şahsına yakışanı yapmak için düştü yollara. Amacı ne popüler olmaktı ne de paraya boğulmak. Tek bir derdi vardı,eski çağ kültürleri sayılırken Mısır, Çin, Yunan Mezopotamyave Hint sayılır ve devasa bir Türk kültürünü niye söylemezsiniz? Sorusunu çözümlemek.

Geçtiğimiz yaz yapmış olduğu Moğolistan seyahati sonrası büyük bir coşku ile anlatıyordu yaşadıklarını sevenlerine:

“Sevgili Arkadaşlarım.

Moğolistan bozkırlarında yirmi gün an gibi gelip geçti. Sizlerle paylaşacağım çok şey var zaman içinde. Türklüğün sembol değerlerinden biri belki de en önemlisi olan Orhun Nehri ve Orhun Vadisi'nde epeyce zaman geçirdik. Gün akşama dönerken vardığımız Orhun Şelalesi içimize mavi ışıklar saçtı sanki. Gün doğarken yine Orhun Şelale'sindeydik. Orada şunu düşündüm; Türklüğün, Türkiye'nin ve Türk Dünyası'nın talihi ve tarihi artık önüne geçilemez şekilde Orhun Şelalesi'nin ak rengine dönecek ve dünyaya mavi ışıklar saçacaktır. Hepinize Ata ruhlarımızın selamlarını getirdim ve hepiniz için bozkırda sessiz çığlıklar gibi uzanıp giden mezar taşları, kurganlar başında ata ruhlarımız için dualar ettim...”

Dualar etmiş ve selam getirmişti bizlere atalarımızdan binlerce yıl ve yol uzağından Anadolu'nun. Zaman hiç durmadan akıyordu. Zaman dünya üzerinden kazıyıp alıyordu yaşananları ve yaşayanları. Lakin zaman, köprüler de kuruyordu maziden atıye. *“Tarihin tek DNA'sı mezar taşlarıdır”* deyip yola düşenlerin önünde ufuklar açıyordu bir bir. İnsanlığın tarihini merak edenlere kendi merakını giderircesine cevap oluyordu Saymalıtış'ta ve Servet Somuncuoğlu'nun objektifinde yeniden hayat buluyordu. Tanrıdağları'nın 3500 rakımına kadar tırmanılmış, MÖ.7 binlerle tarihlenen kaya resimleri 1500'e yakın fotoğraf karesi olarak incitmeden koparılıp alınmıştı kayalardan ve merakla bekleyenlere sunulmuştu ince ince işlenip *“Saymalıtış-Gökyüzü Atları”* eseri ile.

“.....İnsanlık tarihi nerde ve nasıl başladı? Bu soru bilincin ve bilginin oluşmaya başladığı zamanlardan beri hep gündemde oldu, olmaya da devam edecektir. Ben kendi sorumun cevabını 2005 yılında Kırgızistan’da, Tanrı Dağlarının kollarından Aladağlar üzerinde, deniz seviyesinden dört bin metre yükseklikte Saymalıtaş’ta buldum. Orada Ata ruhlarımın binlerce yıl önceden bize bıraktığı sesleri duydum, onlar; “Tarih benimle başlar!!!” diyordu. Bu sesi paylaşmak adınadır sözlerim, Onlar “TÜRK” tarihini ve TÜRK’ün adını binlerce yıl önce taşlara kazıdılar ve kıyamete kadar bunu silmeye kimsenin gücü yetmeyecektir...”

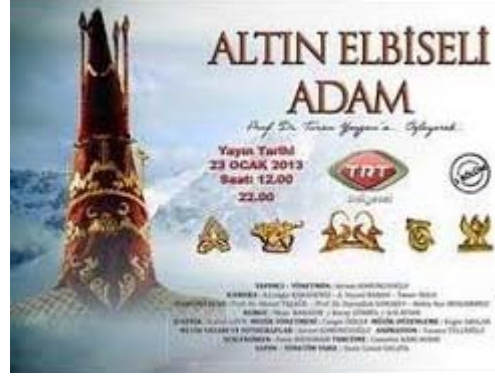
Cümleleri ile Saymalıtaş’ta bulduklarını, fotoğraf karelerinin üzerine anlatıyordu bizlere.

Saymalı Taş Kaya Resimleri

TRT Belgesel kanalında yapımcı olarak kazanıyordu ekmeğini fakat bir tek işle uğraşmak yetmiyordu Servet Bey’e. Kıymetli eşi Nevin hanımın da ifade ettiği gibi tek kişilik bir hayat tek düze bir hayattı onun için.Ömrünü vakfettiği Türk Tarihi sevdası ve Ata’nın“Benim naçiz vücudum elbet toprak olacaktır fakat Türk Milleti ilelebet payidar kalacaktır” öngörüsünün izinde bir ateş taşımaktaydı yüreğinde.

TRT Belgeselleri

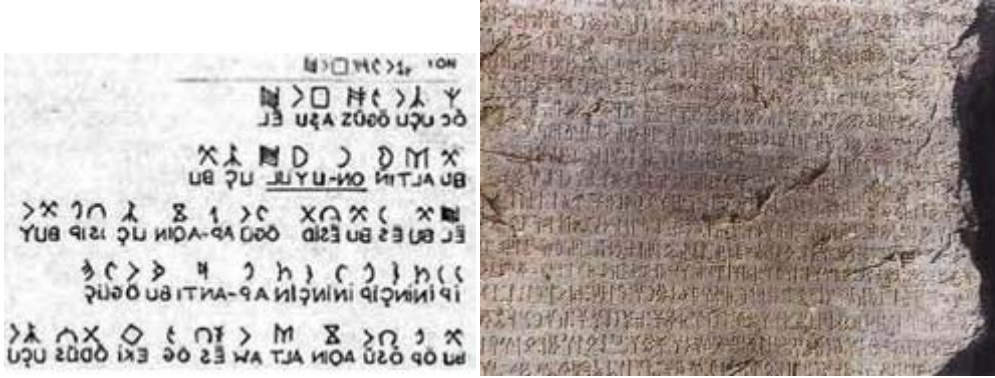
Bu minval ile yola koyulan Somuncuoğlu; Yazar, yönetmen ve fotoğraf sanatçılığının yanında Ankara-Güdül Salihler köyünde Cemil Söylemezoğlu ile büyük bir keşifte bulunuyorlardı. Bu keşfin sonunda “ Damgaların Göçü-Kurgan” isimli yepyeni bir eser kazanıyordu insanlık.

Damgaların Göçü-Kurgan Eseri

Keşfin nasıl gerçekleştiğini ise kısaca;“Avrasya coğrafyasında bugüne kadar yaklaşık olarak üç yüz elli civarında kaya resmi alanı tespit edildi. Bu alanlar içinde Kazakistan’da Almatı yakınlarındaki “Tamgalı Say” önemli bir yer tutuyor.

Tamgalı Say Resimleri

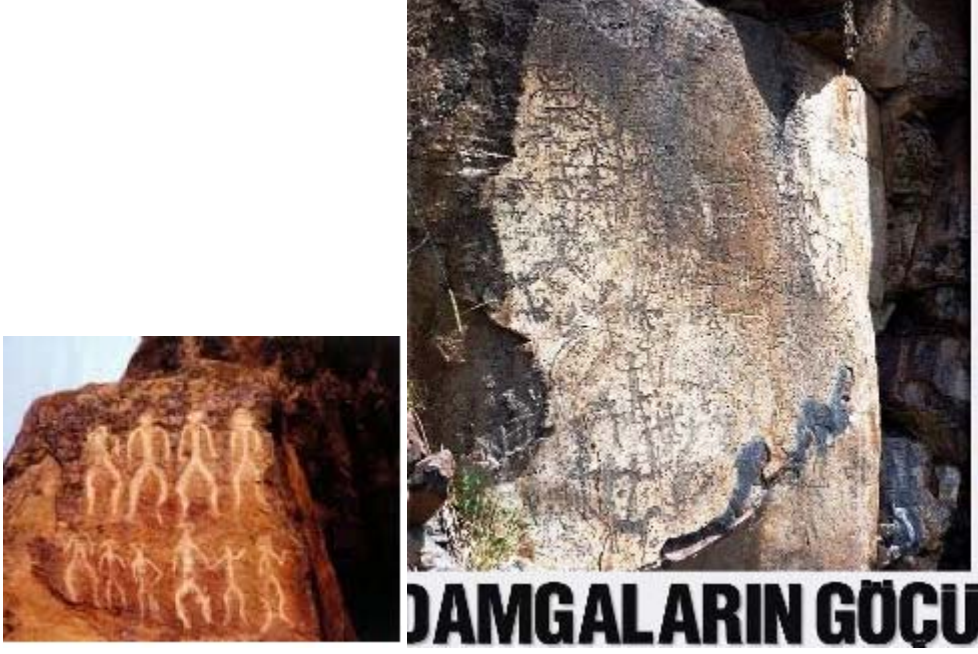
Tarih öncesi çağların kutsal ibadet yerleri olarak kabul edilen bu açık hava mabetlerinde binlerce kaya resmi var. UNESCO tarafından koruma altına alınan ve Dünya Kültür Mirası arasında yer alan Tamgalı Say'da da artık bizim için tanıdık, bildik resimleri görüyoruz. Güneş adamlar, ibadet eden, Kağanları ile tören yapan insanlar yer alıyor resimler arasında.

Güneş adam

Ankara'nın seksen kilometre batısında, Güdül ilçesinin Salihler Köyü kırsalında dört ayrı alan, yine Salihler ve Adalıkuzu Köyü kırsalında Düdük Dağı'nın doğuya bakan yamaçlarında binlerce kaya resmi var. Bu resimlerde binlerce yıl öncesinin seslerini duyuyor, göğe yükselen yakarışlarına tanık oluyorduk...

Düdük Dağı Kaya Resimleri

Karlı Dağlardaki Sır belgeselinin Türk tarihçiliği açısından bir dönüm noktası olduğuna inanıyorum. Belgesel yayına girene kadar çok dar bir çerçevede ele alınan kaya resimleri, belgeselin yayınıyla birlikte birçok insanın gündemine girdi.

Karlı Dağlardaki Sır Belgeseli

Bunların içinde akademisyenler, üniversite öğrencileri, bürokratlar vardı ama asıl önemlisi bu kategorilerin dışında kalan insanların konuya ilgi duymasıydı. İşte bu ilginin sonucunda “Bizim burada da bu resimlerin benzeri var” diye Anadolu’nun birçok yerinden insan benimle irtibata geçti. Bana gelen bilgiler doğrultusunda hemen hemen her yere ulaşarak resim olduğu iddia edilen alanlara baktım. Uzun ve yorucu bir süreçti. Birçok alanda kayda değer bir şey yoktu ama Ankara Güdül Salihler köyünden Cemil Söylemezoğlu’nun beni götürdüğü alanlardaki kaya resimleri, çarpıcıdan öte, muhteşemdi. Cemil Söylemezoğlu ile 2008 yılı Nisan ayında başlayan araştırma ve çalışmalarımız 2010 yılı Nisan ayına kadar sürdü. Aralıklı olarak bölgede on ayrı araştırma gezisi yaptıktan sonra “Damgaların Göçü” belgeselinin projelendirmesi ile çekim süreci başladı”. Cümleleri ile anlatıyordu bizlere. Diyordu anlatımlarında. Ve ekliyordu “Tarihi Türk alfabesini oluşturan milletin adı Türk Milletidir... Türkler tarih içinde kendine ait alfabesi olan entelektüel milletlerden biridir.” Ayrıca Somuncuoğlu’nun önemle vurgulamaya çalıştığı bir diğer husus ise; “Orhun Anıtları, Türk Tarihinin ön sözü değil Türklerin taşlar üzerindeki son sözüdür.” Vurgusudur çünkü *“Türk yazısının temelinde bir “Türk Felsefesi”nin olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Felsefe olmadan yazının olabilmesi mümkün değildir. Felsefe aynı zamanda entelektüel birikim ve deneyimi de içerir. Dağ keçisi, at, geyik, insan, güneş, gökyüzü çizimlerinin damgaya dönüşmesi, damganın yazıyı doğurması birbirinden kopuk süreçler olamaz...”*

Somuncuoğluna göre, “Kaya resimleri, Avrasya coğrafyasında bizim “tapu sanatlarımız”dır. Bu tapu sanatlarımız, tarih öncesi dönemde Kore’den Macaristan ovalarına kadar uzanmaktadır...”

Kaya Resimleri

Bir cesur yürek, bir Türk nihayet, kendisinden evvel kimselerin yapamadığını yapıyor ve tüm kaya resim alanlarını açık ve kapalı müzelerini gezip görerek bizzat alana gidip tek tek bulgularını birleştirip atalarının taşlara kazığı izlerini bir ‘ pazıl’ gibi birleştiriyordu damga damga ve haykırıyordu tüm dünyaya; objektifinin silinmez ışığıyla arşivleyerek birleştirdiği Türk medeniyetinin varlığını. Aynı zamanda da atalarının mesajlarını aktarıyordu gelecek nesillere. Ve “Türkler, MÖ. 3. binde Altay dağlarından milletleşerek, kültürleşerek dünya üzerine yürüdükleri gün etnik olmak gibi geri ve ilkel dünya görüşünü tarihin karanlık çağlarına gömmüşlerdir. Etnik olan, ırkçı, kafatasçı olan ilkelerin hiç biri dünya tarihine yirmi tane imparatorluk armağan etmemiştir. Birçok batılı ya da doğulu tarihçi işte bunun için “Tarihten Türkleri çıkarırsanız, tarih diye bir şey kalmaz” demişlerdir. Türk olmak inanç, kültür ve dil birliğidir. Tarih içindeki Türk devletleri kurucu asli unsur olana, Türk olana ihanet ettikleri gün saltanatları yerle bir olmuştur. Tarih içinde sadece ve bir tane Türk devleti vardır, değişen sadece saltanatlardır. Türk kimliği hiçbir zaman kendine ihanet etmemiştir ve “Eline, beline, diline” sahip ol sözü bunu özetler. Eline sahip olmak; ülkeye, toprağa sahip olmaktır, beline sahip ol; soyuna, sopuna sahip ol, katılma, karışma demektir, diline sahip ol ise Türkçe’ye, Türk diline sahip çık anlamına gelir ki bizi Altay Dağlarından bugünlere anamızın ak sütü Türkçe getirmiştir, çünkü kültür o Türkçe ile binyıllar ötesinden bugüne aktarılmıştır. Türk ne zaman ki eline, beline, diline sahip olmamışsa kaybetmiş, yok olmuş

Türk olmaktan çıkmıştır. İşte bunun içindir ki kimlik bulduğu Altay Dağlarına, Han Altay'a dünyanın neresine giderse gitsin özlemi bitmemiştir Türklerin.”

Malazgirt'ten öncesini silmeye çalışan her kesimeydi haykırışı. Türk tapusuydu nihayet sundukları. Unvan, şan şöhret peşinde değildi. Popüleritenin çılgın tükenmişliğinde hiç olmadı gözü. Sessiz kendi halinde gücünü sadece gece gündüz demeden yaptığı çalışmalarından alan bir adanmış “ruh adam”.

Tamgalı Taş

Sibirya'dan Anadolu'ya Taştaki Türkler, Saymalıtaş Gökyüzüatları 15.000 km'lik iz sürümünün sonucu ortaya çıkan birkaç eserden ikisiydi sadece. *Don Kazakları*, *Adanmış Bir Ömür ve Gallemit* isimli eserler sundu bizlere. Karlı Dağlardaki Sır, Damgaların Göçü, Altın Elbiseli Adam, Türkistan' da Bir Gün ve Tamgalar-Dengizli TRT Belgesel de yayınlanan çalışmalarından birkaçı idi. Tamgalar-Dengizli belgesel filmi 14. Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivalinde 3.lük ödülüne layık görüldü fakat ne yazık ki ödülünü almaya ömrü vefa etmedi.

Dengizli Belgeseli

Atalarına hasretini yansıtan bir fotoğraf karesi gibi fotoğraflardaki tebessüm ve sitayişli sözleri kaldı sevdiklerine. *Türk Kültür Tarihi içinde kullanılmış olan Tamgaların antolojisi hazırlanmalıdır. Tamgalar Antolojisinin ortaya konması Türk Tarihinin kilidini açacaktır...*"

Tamga Kaya Resmi

Gitti geçtiğimiz Ramazan Bayramı arifesi, ataları ile birlikte kutladılar bayramı. Arkasında taşlardan incitmeden koparıp aldığı onbinlerce fotoğraf ve kilometre kilometre taşıdığı ata selamı kokulu kitaplar bıraktı giderken.. Adını 'Taşların Servet' i olarak kazıdı; tarihten gelen gizemli damgaları, resimleri çözüp geçmişinin izini süren gelecek beyinlere. Bir isteği vardı bizlerden kendisinin kim olduğunu ve ne yaptığını anlatırken satır aralarında ifade ettiği;

Fotoğraf Zeki AKAKÇA

“.....Ben şunu savunuyorum: Benim yaptığım gazeteciliktir, televizyonculuktur, fotoğrafçılıktır. Tabii ki kendimce de gördüklerimi anlatıyorum. Ama bundan sonra yapılması gereken bu konuyla ilgili bir Enstitü'nün kurulmasıdır. Bu Enstitü'de, Arkeoloji, Sanat Tarihi, Sosyoloji, Antropoloji, Tarih, Türkoloji, Halkbilim, Filoloji hatta Psikoloji, Felsefe, Fotoğraf gibi farklı disiplinlerden insanların bir araya gelerek, öncelikle tam bir envanter çıkarılması, sonrasında ise Antik dönem Türk kültür ve medeniyetinin verilerini içeren bu envanterin yorumlanması çalışmalarının başlatılmasıdır”.

Gidişinin ardından gözü yaşlı kaldı “Gökyüzü Atları” diye şiir yazdı sevenleri. haklıydılar. Gözü yaşlı kalan Damgalar binlerce yıllık efsununu gizledi yeni bir ‘Servet’e kadar.

Ayşegül DEMİR YILMAZ

Bölüm Editörü